

Το σπίτι του Πινόκιο στην Ντίσνεϋλαντ

Μια φορά κι έναν καιρό όταν ήμουν 5 χρονών πήγαμε στην Ντίσνεϋλαντ. Όταν μπήκαμε μέσα στην Ντίσνεϋλαντ μου φάνηκε σαν να είμαι μέσα σε ένα παράδεισο γεμάτο με παιχνίδια.

Αφού πληρώσαμε τα εισιτήρια μας, έτρεξα στα παιχνίδια.

Μετά η μαμά μου με φώναξε γιατί γινόταν μια παρέλαση με του ήρωες της Ντίσνεϋλαντ. Μόλις τελείωσε η παρέλαση είδα τον Πινόκιο.

Ο Πινόκιο μου χαμογέλασε και μου είπε να πάω να δω το σπίτι του για να μου δείξει τι κάνει κάθε μέρα. Ξέχασα να σας πω ότι το κουστούμι του Πινόκιο ήταν σαν αληθινό.

Στο σπίτι που βρισκόμουν μαζί με τον Πινόκιο μου έλεγε τι κάνει κάθε μέρα. Τον άκουγα με προσοχή, τότε του ανέφερα ότι θέλω και εγώ ένα τέτοιο σπίτι, χαμογελώντας μου είπε ότι θα μου δώσει το δικό του. Τον

πίστεψα! Αλλά αμέσως κατάλαβα ότι έλεγε ψέματα, γιατί μεγάλωσε η μύτη του.

Με την ξύλινη μύτη την μεγάλη, ήταν τόσο αστείο, που γελούσα παρά πολύ. Παρόλο που γελούσα του εξήγησα ότι μερικές φορές τα ψέματα κάνουν κακό.

Ζώντας όλα αυτά με τον Πινόκιο, ήρθε η μαμά μου και μου είπε ότι φεύγουμε για την Ελλάδα. Δεν ήθελα να φύγω από το φανταστικό ταξίδι μου.

Το μόνο που σκεφτόμουν ήταν ότι θα ήθελα κάθε χρόνο να κάνουμε αυτό το ταξίδι. Και κάθε παιδί να ζήσει την ομορφιά της Ντίσνεϋλαντ.

ΤΕΛΟΣ

Δέσποινα Κεσίδου